

Γράφει ο **Ευάγγελος Γ. Σπύρου**,
εκδότης του «Ασφαλιστικού ΝΑΙ»
e-mail: evaggelos@spilroueditions.gr

Οι Καρποί του Αγίου Πνεύματος Οι Ασφαλιστές και η Αγάπη

Ως ιδέα, η ασφάλιση, είναι πρωτίτως έργο αγάπης για τους άλλους και δευτερευόντως για τα άτομα. Κυρίως, στις ασφαλίσσεις ζωής-θανάτου, όπου η τελευταία κορυφαία επιθυμία, είναι να προστατευτούν αγαπημένα πρόσωπα, αλλά και κατά μέγα μέρος στις υπόλοιπες ασφαλίσσεις υγείας-περιουσίας, όπου η επιθυμία να μην επιβαρυνθούν άλλοι, τρίτοι από τις συνέπειες της ζημιάς, είναι σημαντικός λόγος για απόφαση ασφάλισης. Σ' αυτό το συμπέρασμα κατέληξα υπηρετώντας το θεσμό της ασφάλι-

σης επί 40 χρόνια, από τον Οκτώβριο 1973. Είναι βέβαιο μέσα μου, ότι τον θεσμό της ασφάλισης τον υπηρετούν καλύτερα άτομα που έχουν στην καρδιά τους τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, όπως τους περιγράφει σε επιστολή του προς Γαλάτας ο Απόστολος Παύλος:

«Ο καρπός όμως, τον οποίον παράγει το Άγιον Πνεύμα με τον φωτισμόν και την χάριν, που χορηγεί εις τας ψυχάς μας, είναι η αγάπη, η χαρά που προέρχεται από την αγαθήν συνείδη-

σιν, η αχώριστος από αυτήν ειρήνη, η ανοχή και η πλατεία καρδιά εις τας αδικίας που μας κάνουν οι άλλοι, η αγαθή διάθεση και καλωσύνη, η ευεργετική εκδήλωση και η εξωτερίκευσις της, η αξιοπιστία εις τους λόγους και τας υποσχέσεις μας, η πραότης, η εις κάθε πονηρόν εγκράτεια. Κατά των ανθρώπων αυτών, που έχουν τας αρετάς αυτάς, δεν ισχύει νόμος».

Εταιρείες και άνθρωποι που δεν έχουν στα ιδανικά τους αρετές σαν αυτές που περιγράφονται στην Επιστολή, δεν είναι εύκολο να διαρκέσουν, όπως αναφέρει και το βιβλίο «Επιτυχημένες Συνθήκες των Εταιριών με Όραμα», των συγγραφέων Jim Collins και Jerry Porras, που εξεπέρασε στην πρώτη πενταετία έκδοσης (1994-2000) το ένα εκατομμύριο αντίτυπα σε πωλήσεις και βασίσθηκε σε μελέτες του Πανεπιστημίου Stanford πάνω σε εταιρίες που ξεπέρασαν τα 50 χρόνια ζωής, από το 1897 έως σήμερα. Οι εταιρίες που άντεξαν στο χρόνο και αποδείχθηκε εκ των υστέρων ότι ήταν φτιαγμένες να διαρκέσουν, ήταν θεμελιωμένες σε ανθρώπινες αξίες και ιδανικά, άφησαν ανεξιτητητη σφραγίδα τους στον κόσμο που ζούμε και έδειξαν ότι ήταν εταιρίες που ΑΞΙΖΕ να διαρκέσουν, επειδή δεν συμβιβάζστηκαν στο να βγά-

με κάτι μέ-
αλλά δημιούργη-
την ανθρωπότητα, βασισμένο σε αξίες, ιδεολογίες, ιδανικά. Οι θεμελιώδεις ιδεολογίες τους ήταν ποιότητα, σεβασμός στον άνθρωπο, καινοτομίες για τον άνθρωπο, ενθάρρυνση ατομικής πρωτοβουλίας, τιμιότητα, αξιοκρατία, ευθύνη, αυτοβελτίωση, κοινωνική ευθύνη, συνεχής ανανέωση, εργατικότητα, αξιοπρέπεια, ανάδειξη εθνικής κουλτούρας, πρωτοπορία, βελτίωση ζωής... Δεν ήταν πάνω απ' όλα τα κέρδη, αλλά όλα τα παραπάνω (ιδεολογία-ιδανικά) έφεραν κέρδη, για να ξαναπενδυθούν στην ανάδειξη των θεμελιωδών αξιών.

Ποιοι ασφαλιστές πετυχαίνουν; Αυτοί που είναι άνθρωποι χαρούμενοι, ειρηνικοί, δημιουργικοί, με κατανόηση, με ανοχή, με «πλατεία καρδιά», με αγαθή διάθεση και καλωσύνη για επίλυση προβλημάτων συνανθρώπων, οι αξι-

λ ο υ ν
κέρδη υλικά
και χρήματα

τριο ιδεολογικά,
σαν κάτι σημαντικό για
την ανθρωπότητα, βασισμένο σε αξίες, ιδεολογίες, ιδανικά. Οι θεμελιώδεις ιδεολογίες τους ήταν ποιότητα, σεβασμός στον άνθρωπο, καινοτομίες για τον άνθρωπο, ενθάρρυνση ατομικής πρωτοβουλίας, τιμιότητα, αξιοκρατία, ευθύνη, αυτοβελτίωση, κοινωνική ευθύνη, συνεχής ανανέωση, εργατικότητα, αξιοπρέπεια, ανάδειξη εθνικής κουλτούρας, πρωτοπορία, βελτίωση ζωής... Δεν ήταν πάνω απ' όλα τα κέρδη, αλλά όλα τα παραπάνω (ιδεολογία-ιδανικά) έφεραν κέρδη, για να ξαναπενδυθούν στην ανάδειξη των θεμελιωδών αξιών.

όπιστοι, που λένε αλήθεια... Οι ψεύτες και οι κλέφτες, τον πρώτο χρόνο χαίρονται, αλλά μετά εξευτελίζονται...

Μάλλον ταιριάζει εδώ να παραθέσουμε και τον υπέροχο ύμνο της αγάπης από ένα άλλο γράμμα που έστειλε ο Παύλος στους Κορινθίους, λέγοντάς τους ότι τους δείχνει έναν έξοχο και υπέροχο δρόμο, μέσω του οποίου θα αποκτήσουν πολλά χαρίσματα. Αξίζει, καθώς το διαβάζετε, να αναλογιστείτε καθημερινές ασχολίες, ως άνθρωποι που υπηρετείτε τον θεσμό της Ασφάλισης με οποιαδήποτε ιδιότητα και να τολμήσετε εφαρμογή αυτής της αγάπης, ακόμη και σε διαφορετικό ανήκετε θρήσκευμα ή εθνότητα ή φυλή. Αυτοί οι πνευματικοί καρποί είναι ικανοί να «ζωντανέψουν» πιο πολύ τον Ασφαλιστικό Κλάδο, χαρίζοντάς του υγεία, ζωτικότητα, επιβίωση, ανάρρωση, μακροήμερευση, περηφάνεια.

Ο Ύμνος της Αγάπης

1 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
2 καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἶδῶ τὰ μυστήρια

πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι.
3 καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,
5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,
6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·
7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθῶσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.
9 ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·
10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.
11 ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.
12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι,

τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.
13 νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Μετάφραση

1 Εάν υποθέσωμεν ότι ομιλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, δεν έχω όμως αγάπην, έγινα ὁμοίος προς τον άψυχον χαλκόν, που βουίζει, όταν τον κτυπούν, ή προς το κύμβαλον, που βγάζει θορυβώδη και χωρίς σημασίαν ήχον.

2 Και εάν έχω το χάρισμα της προφητείας και εάν γνωρίζω όλα τα μυστικά σχέδια των βουλών του Θεού και έχω όλην την γνῶσιν, που εμπορεί να αποκτήση ο άνθρωπος και εάν έχω κάθε βαθμόν πίσσεως, ὡσε να μεταθέτω και βουνά ακόμη, δεν έχω όμως αγάπην, δεν είμαι τίποτε.

3 Και εάν διαθέσω όλα τα υπάρχοντά μου δια να θρέψω με ψωμιά τους πτωχοῦς και εάν παραδώσω το σώμα μου δια να καώ, δεν έχω όμως αγάπην, δεν ὠφελοῦμαι τίποτε από τας θυσίας αυτάς.

4 Εκείνος, που έχει την αγάπην, είναι μεγαλόψυχος, ανεκτικός και με πλατειά καρδιά, γίνεται ευεργετικός και ωφέλιμος, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν ξιπάζεται και δεν

φέρεται με αλαζονείαν και προπέτεια, δεν φουσκώνει από οίησιν και υπερηφάνειαν,

5 Δεν ηράττει τίποτε το άσχημον, δεν ζητεί τα ιδικά της συμφέροντα, δεν ερεθίζεται από θυμόν και οργήν, δεν σκέπτεται ποτέ κακόν κατά του πλησίον, ούτε λογαριάζει το κακόν που έπαθε από αυτόν.

6 Δεν χαίρει, όταν βλέπει να γίνεται κάτι άδίκον, χαίρει δε όταν βλέπη την αλήθειαν να επικρατή.

7 Σκεπάζει όλας τας ελλείψεις του πλησίον και δεν τον διαπομπεύει δι' αυτές, σχηματίζει ευμενή πεποιθήσιν υπέρ του αγαπωμένου εις όλα και όταν ευρίσκεται ενώπιον παρεκτροπών του πλησίον ελπίζει, ότι από όλας αυτάς θα διορθωθή ούτος, εις όλα δεικνύει υπομονήν δια τον πλησίον.

8 Η αγάπη δεν ξεπέφτει ποτέ, αλλά μένει πάντοτε βεβαία και ισχυρά, ακόμη και μετά τον θάνατόν μας. Είτε προφητείαί υπάρχουν τώρα, ως χαρίσματα του Πνεύματος, θα καταργηθούν είτε χαρίσματα γλωσσών υπάρχουν, και αυτά θα παύσουν, είτε γνώσις υπάρχει θα καταργηθή και αυτή.

9 Θα καταργηθούν όλα αυτά εις την μέλλουσαν ζωήν. Διότι τώρα μερικώς
κ α ι

ατελώς γνωρίζομεν και μερικώς προφητεύομεν. Εις τον βίον αυτόν η γνώσις μας είναι περιορισμένη και οι προφήται μέρος μόνον των μυστηρίων της θείας σοφίας μας αποκαλύπτουν.

10 Όταν δε εις τον μέλλοντα βίον έλθη το τέλειον και μας δοθή η τέλεια γνώσις, τότε το μερικόν και ατελές θα καταργηθή.

11 Αυτό δε που σας γράφω, θα το καταλάβετε καλύτερα με το εξής παράδειγμα: Όταν ήμην νήπιον, ως νήπιον ωμίλου, ως νήπιον εσκεπτόμην, ως νήπιον έκρινα και εσυλλογιζόμην. Όταν όμως έγινα άνδρας, κατήργησα πλέον εκείνα τα νηπιώδη. Δεν ομιλώ πλέον σάν νήπιον, η σκέψις μου δε και ο συλλογισμός μου είναι τώρα ώριμα και ανδρικά. Κατ' αναλογίαν εμπορείτε να σχηματίσετε κάποιαν ιδέαν δια την γνώσιν και την άλλην τελειότητα, που θα μας δοθή εις την άλλην ζωήν.

12 Διότι τώρα βλέ-

πομεν σαν εις μετάλλινον καθρέπτην θαμπά και τόσοσιν ατελώς, ώστε μας μένουν πολλά αινίγματα, που δεν εμπορούμεν να τα εξηγήσωμεν. Τότε όμως θα ίδωμεν φανερά και καθαρά, διότι θα ίδωμεν κατ' ευθείαν πρόσωπον με πρόσωπον. Τώρα γνωρίζω μόνον ένα μέρος της αλήθειας. Τότε όμως θα λάβω τόσοσιν τελείαν γνώσιν, όσον τέλεια με εγνώριζεν ο παντογνώστης Κύριος, όταν ενεργούσε την επιστροφήν μου και με εκαλούσεν εις το αποστολικόν αξίωμα.

13 Αυτά θα γίνουν εις την μέλλουσαν ζωήν. Τώρα δε εις την παρούσαν ζωήν μένουν η πίστις, η ελπίς, και η αγάπη, αυτά τα τρία.

Μεγαλυτέρα δε από αυτά είναι η αγάπη.

